

ALPINISTŲ SENJORŲ PILIAKALNIŲ PAVASARIS 2017

- savo transportu **prieš 10:00** renkamės 2017 geg. 26 d. prie **informacinio stendo** sankryžoje į Bradeliškių kaimą iš Dūkšto- Kernavės kelio (54.832714, 24.951262)
- 10:15 - 11:30 Bradeliškių piliakalnis (54.825169, 24.943151),
- 12:00 - 12:45 Panerių dvaras (54.785599, 24.909882) ,
- 13:15 - 14:00 Bražuolės piliakalnis (54.680445, 24.862779),
- 14:30 – 15:30 pietūs (?) Trakuose,
- 16:00 - 16:45 Varnių piliakalnis (54.649861, 24.947139),
- 17:15 - 18:15 Sen. Trakų piliavietė ir vienuolynas (54.605027, 24.9845),
- 19:00 Apatiškės „Po Luknos gluosniais“ (54.549280, 24.946627) per Žūkus, Šklėrius, Anglininkus (o gal jau bus pataisytas kelias tiesiai per Strakiškes?).

Turėti

Miegmaišius, įdėklus, kilimėlius, nes patalynės (po 1,5 EUR) užteks tik 15 žm.

Dar bent po 12 EUR galimoms bendroms išlaidoms,

Maistą (ir panašiai) sau ir draugui (draugei),

Bus video projektorius, jam reikės įrašų, ypač ataskaitų apie Akcijoje įkoptus piliakalnius. Audio aparatūrai irgi reikės įrašų (svetainėje tilps šokti 25 žm.).

Skirstomės geg. 27 d. iki 12 val. Grįždami pakeliu papildome piliakalnių Akciją naujais įkopimais.

DŪKŠTŲ AŽUOLYNAS

Miško plotas 350 ha, mišku apaugę 291 ha. Valstybinės reikšmės miško 320 ha; priklauso [Vilniaus mišku urėdijai](#), Dūkštų girininkijai. 12% miško – rezervatinis, 75% – ekosistemų apsaugos ir rekreacinis, 13% – ūkinis. Paviršius lygus. Augavietės labai derlingos, laikinai užmirkusios, normalaus drėgnumo ir šlaitinės. Kultūrinės kilmės medynų 17 %, [ažuolynų](#) 60 %, [eglynų](#) 12 %, [beržynų](#) 9 %, [drebulynų](#) 8 %, [pušynų](#) 5%, [juodalksnynų](#) 3 %, [uosynų](#) 2 %, [baltalksnynų](#) 1 %. [Ažuolynų](#) vidutinis amžius 147 m., [bonitetas](#) 11,6 m., skalsumas 0,60, tūris 200 m³/ha. Jaunuolynai sudaro 9 %, pusamžiai medynai 23 %, pribreštantys 12 %, brandūs 44 %. Kasmet priauga 4 m³/ha. 75% medynų seni (apie 160 metų), savaiminės kilmės. Vasarą ir rudenį miške susirenka didelės bandos [šernų](#). Ažuolyno V pakraštyje yra Airėnų akmuo su runomis. Ažuolyne - gerai įrengtas pažintinis takas ir medžio skulptūros.

BRADELIŠKIŲ PILIAKALNIS

Įrengtas natūralioje Dūkštos krantų kalvoje, papildomai ją įtvirtinant. Piliakalnį iš trijų pusių juosia upelis, pietryčiuose ribojasi su aukštumomis. Šlaitai į upelį statūs, kai kur apgriuvę, 15–16 m aukščio. Aikštelė netaisyklingo ovalo formos, apie 80 x 30 m dydžio. Jos rytinė dalis ir beveik visas pylimas nuslinko į upelį, išliko apie 1,1 m aukščio dalis. Iš 7 [Neries regioninio parko](#) teritorijoje esančių piliakalnių, šis buvo apgyvendintas ilgiausiai. Bradeliškių piliakalnis, kartu su šalia esančiu kartu su [Buivydy piliakalniu](#), sudarė dalį [Kernavės](#) ir [Vilniaus](#) gynybinės sistemos. Piliakalnio žvalgomojusius archeologinius tyrimus [1970](#) m. atliko Mokslinės metodinės kultūros paminklų apsaugos tarybos ir [Vilniaus universiteto](#) archeologai, tyrimų vadovas [Vytautas Daugudis](#). [1998](#) m. piliakalnį tyrė [Vida Kliaugaitė](#). Iširtas 82 m² aikštelės plotas. 0,7-1,2 m storio kultūriniam sluoksnyje rasta pirmojo tūkstantmečio iki m.e. - [XIV a.](#) lipdytos brūkšniuotu ir grublėtu paviršiumi bei žiestos keramikos, geležinių darbo įrankių ([peilių](#), [vlyų](#)), [žalvarinių](#) ir [geležinių](#) papuošalų, molinių verpstukų.^[1] Radinius saugo [Lietuvos nacionalinis muziejus](#).

Pažintinis pėsčiųjų takas nutiestas palei vaizdingą Dūkštos upelį. Vandens malūnas (dešin. Dūkšt upelio krante į V prieš Bradeliškių piliakalnį) privatus, apleistas. Pastatytas XX a. pradž. Upelio tėkmė žemiau per kelis km krinta net 20 m.

PANERIŲ DVARAS

Panerių dvarą rasite važiuodami iš Vievio link Kernavės, pasukę prieš tiltą per Nerį į dešinę. Dvarvietė įkurta gražioje vietoje: ją supa Neries vingis, upėje matosi nemaža sala, toliau žaliuoja miškingos senojo Neries slėnio kalvos. Spėjama, kad Panerių dvarą XVIII amžiuje įkūrė karališkojo dvaro tvarkytojas Simonas Liudvikas Gutakovskis (1738-1811). Žlugus unijinei Lenkijos ir Lietuvos valstybei ir Lietuvai patekus carinės Rusijos įtakon (1795 m.), Panerių dvarą nupirko Lenkijos ir Lietuvos karaliaus Stanislovo Augusto Poniatovskio sekretorius S.Puzina. Jo dukrai Aleksandrai ištekėjus už J. Riomerio, šios giminės palikuonys valdė dvarą apie 100 metų. 1922 metais prasidėjus žemės reformai, dvaras buvo išparceliuotas. Centrinės dvaro sodybos su 30 ha žemės savininkas S.Kairiūkštis dvare buvo įsteigęs pensoną, į kurį vasaroti suvažiuodavo apie 100 poilsiautojų iš Laikinosios sostinės – Kauno. Lietuvą okupavus sovietams, Kairiūkščiai buvo išvežti į tremtį, o nacionalizuotas dvaras atiteko Rašytojų sąjungai. Vėliau, čia buvo vaikų namai, o nuo 1968 metų – Vievio sanatorinė-internatinė mokykla. Dvarą supa nedidelis labiau geometrinio plano parkas, įkurtas XIX a. pabaigoje.

Iki šių dienų geriausiai išsilaikė vaizdingoje vietoje ant Neries kranto stovintys dviaukščiai dvaro rūmai. Nuo rūmų matosi upės vingis su didele sala, slėnį supa miškingos Neries senslėnio kalvos. Greta dar tebestovi menkaverčių pokarinių pastatų apsupti dvaro ūkiniai pastatai: oficina, tvartai, kumetynas, ledainė. Iš jų vertingiausias yra medinis kumetyno pastatas, nes kituose Lietuvos dvaruose tokios paskirties pastatai dažniausiai jau sunykę.

BRAŽUOLĖS PILIAKALNIS

Piliakalnis datuojamas I tūkst. pr. Kr. pabaiga - XIV a. Piliakalnis įrengtas Bražuolės kairiajame krante esančios masyvios kalvos pietinėje dalyje. Aikštelė keturkampė, 100x29 metrų dydžio, iš visų pusių apsupta 1-2,5 m aukščio, 11-23 m pločio pylimu. Aikštelėje rasta akmeninių kirvių. Š papėdėje yra 15 m pločio viršuje, 10 m pločio dugne, 5 m gylio šaltiniuotas griovys. Šlaitai statūs, 15-25 metrų aukščio. Datuojamas I tūkstantmečio prieš Kristų pabaiga - XIV amžiumi. 1382 metų liepos 6 dieną Bražuolėje buvo sudaryta taikos sutartis tarp Jogailos ir Kryžiuočių ordino. Piliakalnis labai apardytas arimų, aikštelėje stovėjusios sodybos. Vakarų šlaitas nugriuvęs į upelį iki pylimo vidurio. Į šiaurę nuo piliakalnio, toje pat kalvoje, yra 16 metrų aukščio stačių natūralių šlaitų apsaugotas papilys. Jo aikštelė trapecinė, 100x75 m dydžio. 200 metrų į pietryčius nuo piliakalnio, kitapus gilaus slėnio, 0,5 hektaro plote buvo papėdės gyvenvietė, kurioje rasta molio tinko, perdegusių akmenų. Piliakalnis labai apardytas arimų, aikštelėje stovėjusios sodybos, kelias link kurios ėjo pro PV pylimą. V šlaitas nugriuvęs į upelį iki pylimo vidurio. Piliakalnis dirvonuoja, šlaitai apatinėje dalyje apaugę lapuočiais. Į Š nuo piliakalnio, toje pat kalvoje, yra 16 m aukščio stačių natūralių šlaitų apsaugotas papilys. Jo aikštelė trapecinė, pailga Š-P kryptimi, 100x75 m dydžio, kiek nelygiu viršumi. 200 m į PR nuo piliakalnio, kitapus gilaus slėnio, 0,5 ha plote yra papėdės gyvenvietė, kurioje rasta molio tinko, perdegusių akmenų. 100 m į PV yra IX-XII a. pilkapynas (tyrinėtas 1856 ir 1999 m.). Piliakalnio apylinkėse, tiksliau nelokalizuotoje vietoje yra II tūkst. pradžios senkapis su degintiniais kapais, tyrinėtas 1859 m. 1972 m. V. Daugudis piliakalnio PV kampe ištyrė 100 m² plotą. Padarius pylimo pjūvį nustatyti 4 pagrindiniai jo rekonstrukcijos etapai. Piliakalnis apgyventas I tūkst. pr. Kr. pabaigoje. To laikotarpio kultūriniame sluoksnyje rasta brūkšniuotos keramikos. I tūkst. pirmojoje pusėje piliakalnis buvo apjuostas dvigubu pylimų žiedu ir tarp jų buvusiu grioviu. Pylimų aukštis siekė iki 0,8 m, plotis - 4 m. Jų viršuje stovėjo medinė akmenimis tvirtinta užtvara. I tūkst. antrojoje pusėje gynybiniai įrenginiai sustiprinti: pylimai siekė 2 m aukštį bei 8 m plotį, tarp jų buvęs griovys - 1,5 m gylį. Ant išorinio pylimo viršaus pastatyta medinė gynybinė siena, sudaryta iš kas 1-1,5 m įkastų 20-30 cm skersmens rąstų, tarpai tarp kurių užpildyti gulsčiais rąstais. Šie įtvirtinimai buvo mažiausiai 10 kartų remontuojami. Jų sluoksniuose rasta grublėtos keramikos ir gyvulių kaulų. II tūkst. pradžioje abu pylimai buvo sujungti į vieną iki 2,7 m aukščio, 14 m pločio pylimą, kurio viršuje pastatyta 1,5 m pločio medinė gynybinė siena. Jos konstrukcija analogiška ankstesnei sienai. Ties sienos posūkiu jos vietoje aptiktas iš 15-30 cm skersmens akmenų krautas 2-3 m dydžio grindinys, tyrinėtojo laikomas bokšto vieta. Vidinė pylimo pusė buvo sutvirtinta iki 1,1 m aukščio akmenų sienute, prie kurios šliejosi mediniai pastatai. Paskutinį kartą pylimas paaukštintas greičiausiai XIV a. 1382 m. liepos 6 d. Bražuolėje buvo sudaryta taikos sutartis tarp Jogailos ir Kryžiuočių ordino. Pasiekiamas iš Trakų-Vievio plento, Bražuolės pradžioje pasukus į kairę (V) link Akmenos, už 230 m pasukus į dešinę (Š-ŠV) ir pavažiavus 500 m laikantis kairės (yra priekyje, apaugęs).

VARNIKŲ PILIAKALNIS

Piliaikalnis datuojamas I tūkstantmečio pradžia. Įrengtas atskiroje kalvoje, 170 m į pietus nuo [Galvės](#) ežero, 130 m į šiaurės rytus nuo [Nerespinkos](#) ežero, 750 m į šiaurės rytus nuo [Trakų piliaikalnio](#). Aikštelė ovali, pailga pietvakarių – šiaurės rytų kryptimi, 30x20 m dydžio, iki 1,5 m aukščio iškiliumu viduriu. Šiaurės vakarų ir pietryčių šlaituose, 2-3 m žemiau aikštelės yra 2 m pločio į išorę nuolaidėjanti terasa. Šlaitai statūs, 10 m aukščio. Piliaikalnis apardytas arimų, pietvakarinis šlaitas - seno karjero duobės. Dirvonuoja, vakarinis šlaitas apaugęs mišriu mišku. Šiaurės vakarų papėdėje, 0,2 ha plote yra papėdės gyvenvietė, kurioje rasta [brūkšniuotosios keramikos](#). 1959 m. piliaikalnį žvalgė [Istorijos institutas](#). Radinius saugo [Lietuvos nacionalinis muziejus](#).^[1] Paminklo teritorijos plotas 5100 m².

SENUJŲ TRAKŲ PILIAVIETĖ

Pilavietė datuojama [XIII a.](#) pabaiga – [XIV a.](#) Įrengta nedidelėje aukštumoje, bevardžio ežerėlio vakariniame krante. Aikštelė keturkampė, pailga vakarų – rytų kryptimi, 150x130 m dydžio. Ją iš šiaurės, vakarų ir pietų juosia 40 m pločio, 6-8 m gylio griovys, viršutinėje dalyje grįstas akmenimis, buvęs užpildytas vandeniu. Pilavietė labai apardyta joje stovėjusių įvairių pastatų bei čia vykusios ūkinės veiklos. Šiaurės vakarinėje aikštelės dalyje ant 2 m aukščio kalvelės stovi [1899 m.](#) pastatyta [Senujų Trakų Viešpaties Apreiškimo Šv. Mergelei Marijai ir Šv. Benedikto bažnyčia](#) bei po [1770 m.](#) statytas vienuolyno pastatas, šiaurės rytų dalyje – medinis sandėlis. Šiaurinėje pusėje griovys užpiltas įrengiant įvažiavimą į pilavietę. Aikštelė dirvonuoja, jos pietiniame, vakariniame ir šiauriniame kraštuose auga didelės liepos. [1955 m.](#) pilavietę žvalgė [Istorijos institutas](#). Radinius saugo [Lietuvos nacionalinis muziejus](#).^[1] [1994–1997 m.](#) [Albinas Kuncevičius](#) įvairiose pilavietės vietose ištyrė bendrą 355 m² dydžio plotą. Aikštelės pakraščiuose, 0,5-1,5 m gylyje aptikta pilį juosusi 2 m storio bei 4 m aukščio iš stambių akmenų ir plytų mūryta siena. Ji buvo dengta lovinėmis [čerpėmis](#). Nustatyta, kad pilis statyta negyvenamoje vietoje, sienos mūrytos kalvos terasoje. Pastačius sienas nukasta aukštesnė centrinė kalvos dalis užpilant sienas iš vidaus ir taip išlyginant pilies kiemą. Vidinėje sienų pusėje buvo medinės galerijos, kurių vietoje susiformavusiame kultūriniame sluoksnyje aptikti 102 geležiniai arbaletiniai strėlių antgaliai, 4 lanko strėlių antgaliai, peiliai, cilindrinės spynos, raktai, [žirklės](#), žiedai, [apyrankė](#), moliniai verpstukai, žiastos keramikos. Pilavietės centrinėje dalyje rastas rytų – vakarų kryptimi einantis griovys leidžia spėti, kad pilis turėjo priešpilį (greičiausiai pietinėje dalyje). Pilavietės kultūrinį sluoksnį dengia 1 m storio [XV a. – XVIII a. benediktinų](#) vienuolyno laikų sluoksnis su to meto radiniais. Paminklo teritorijos plotas 7,91 ha. Į pietus nuo pilavietės, 2 ha plote yra papėdės gyvenvietė, tyrinėta [1995–1996 m.](#) Joje rastas iki 1,5 m storio [XIV a. kultūrinis sluoksnis](#) su geležiniais [arbaletiniais](#) strėlių antgaliais, [peiliais](#), [ylomis](#), [pentinų](#), grandininų šarvų fragmentais, [žalvarinėmis segėmis](#), pakabučiais, [apyrankėmis](#), [auskaru](#), kryželiu, akmeniniais [galąstuvais](#), žiesta [keramika](#).

Trakų pilies istorija nėra labai aiški, nes iki šiol nesutariama, kuri – Senujų ar dabartinių Naujųjų [Trakų pilis](#) minima XIV a. pabaigoje. [Kęstučiui](#) priklausanti Trakų pilis paminėta [1375 m.](#), kai [kryžiuočiai](#) žygio į Lietuvą metu priešais pilį buvo įsirengę nakties stovyklą. [1377 m.](#) vasario mėnesį jie puolė naują Trakų pilį. [1382 m. liepos 20 d.](#) pilis pasidavė kryžiuočių remiamam [Jogailai](#), kuris ją atidavė [Skirgailai](#). Netrukus Kęstutis nesėkmingai ją bandė atsiimti. [1383 m. rugsėjo 12 d.](#) pilis po mūšio, kurio metu ją iš dviejų pusių daužė [bombardos](#), pasidavė kryžiuočių remiamam [Vytautui](#). Jam paremti kryžiuočiai pilyje paliko Jono Rabės vadovaujamą 60 vyrų įgulą. Pilį po poros savaičių puolė Jogailos ir Skirgailos vadovaujama Lietuvos kariuomenė. Po 6 savaičių (nuo [rugsėjo 24](#) iki [lapkričio 3 d.](#)) trukusios apgulos, kurios metu buvo naudojamos mūro griovimo mašinos, pilis pasidavė kryžiuočių įgula pasitraukė į [Prūsiją](#). Pilis buvo smarkiai apgriauta, nuvirto virvės ilgio (17 m) jos sienos dalis. [1390 m.](#) kryžiuočiams puolant [Vilnių](#), pilį sudegino Skirgaila. [1405 m.](#) didysis kunigaikštis Vytautas pilį atidavė benediktinų vienuolynui, pastatė bažnyčią.

Viešpaties Apreiškimo vienuolynas. **Šv. Jono apaštalinės seserys .**

SENUJŲ TRAKŲ ISTORINĖ APŽVALGA

Trakai asocijuojasi su didinga Lietuvos istorija. Tačiau retas žino, kad šalia, atrodo, iki kaulo smegenų pažįstamų Trakų, kurie neseniai dar vadinti Naujaisiais Trakais, egzistuoja ir Senieji Trakai. Vietovė, kurioje

prieš 650 metų gimė Lietuvos didysis kunigaikštis Vytautas Didysis, šiandien pamiršta, apleista ir mažai vertinama.

Antroji Lietuvos sostinė

Atstumas tarp Naujųjų ir Senųjų Trakų nesiekia 4 kilometrų. Pasak legendų, Senuosius Trakus, kurie vadinti tiesiog Trakais, 1316 metų medžioklės metu įkūrė Lietuvos kunigaikštis Gediminas.

Medžiojant girioje buvo rastas gražus kalnas, apsuptas ąžuolynų ir lygumų. Vietovė Gediminui labai patiko, jis apsigyveno tenai, įkūrė miestą ir pavadino Trakais. Tuo metu ryžtingasis kunigaikštis Lietuvos sostinę iš Kernavės perkėlė į Trakus.

Trakai sostine buvo net septynerius metus iki 1323 metų, kai Gediminas sostinę amžiams perkėlė į Vilnių. Nuo to laiko Trakai tapo Trakų kunigaikštystės ir Žemaitijos seniūnijos sostine, kurioje ėmė reziduoti Lietuvos submonarchai.

Trakus savo sūnui kunigaikščiui Kęstučiui paskyrė Gediminas. Kęstutis su tėvu kartu valdė 1337-1341 metais, vėliau, nuo 1345 iki 1377 metų, Trakų kunigaikštis valdė Lietuvą kartu su broliu Algirdu, o 1337-1381-aisiais - su sūnėnu Jogaila.

Tik į savo gyvenimo pabaigą - XIV amžiaus 3 ketvirtyje - Kęstutis rezidenciją perkėlė į naujai pastatytą pilį didingųjų Galvės ir Bernardinų ežerų pusiasalyje. Nuo to laiko atsirado dveji - Senieji ir Naujieji Trakai.

Lietuvos metraštyje ta proga paminėta, kad Kęstučio sūnus Vytautas gimė Senuosiuose Trakuose.

Vytauto Didžiojo gimtinė

Vytautas Didysis valdė Lietuvą 1392-1430 metais. Jis mirė 1430 metų spalio 27 dieną Naujųjų Trakų Salos pilyje. Vytautui Didžiajam tuomet buvo 80 metų. Žinant garsiausio Lietuvos valdovo mirties metus ir jo amžių, nustatyta, kad Vytautas gimė apie 1350 metus. Vytauto motina buvo žemaičių bajoro Vidmanto duktė Birutė. XV-XVI amžių Lietuvos metraščiai išsaugojo vieną gražiausių Lietuvos legendų apie Trakų kunigaikštį ir Palangos šventyklos vaidilutę. Šimtmečius sekama romantiška istorija apie tai, kaip Kęstutis sutiko nepaprasto grožio Birutę šventykloje ir paprašė už jo tekėti. Tačiau šventosios ugnies saugotoja vaidilutė atsisakė, todėl Trakų kunigaikštis ją pagrobė ir prievarta parsigabeno į Senuosius Trakus, kur ir vedė. Tai įvyko apie 1349 metus. Spėjama, kad Kęstutis tuomet vedė antrą kartą. Iš šios santuokos gimė trys sūnūs Vytautas, Tautvilas ir Žygimantas bei trys dukterys Miklausė, Danutė ir Ringailė. Senuosius Trakus nurungė Naujieji. Per 1391 metų kryžiuočių puolimą Gedimino statyta pilis buvo apgriauta ir nebeatstatyta. 1405 metais Vytautas Didysis savo gimtojoje pilyje įkurdino vienuolius benediktinus iš Tyneco. Tai buvo vienintelis kontempliatyvusis vienuolynas Lietuvoje.

Senųjų Trakų Dievo Motina

Savo fundatoriaus atminimą benediktinai išsaugojo net po vienuolyno uždarymo 1845 metais. Su Vytauto Didžiojo vardu siejama Senųjų Trakų Dievo Motinos paveikslo kilmė. Rūpestingieji benediktinai paveikslo antroje pusėje apie 1859 metus įrašė, kad Senųjų Trakų Dievo Motinos paveikslas vienuolynui padovanotas paties Vytauto Didžiojo. Įrašas lenkų kalba teigia, kad pats kunigaikštis jį gavo iš Bizantijos imperatoriaus Emanuelio Paleologo savo ir lietuvių tautos krikšto 1387 metais proga. Kiek kitokią legendos versiją užrašė Simonas Daukantas. Pasak jo, paveikslą Vytautui Didžiajam 1429 metais padovanojo vokiečių imperatorius Zigmantas ir jo žmona, kai Lucko pilyje buvo tariamasi dėl Vytauto karūnavimo Lietuvos karaliumi. XIX amžiaus viduryje carinei valdžiai uždarius vienuolyną, paskutinysis Senųjų Trakų benediktinų abatas Čechavičius garbintą paveikslą pasiėmė su savimi į Nesvyžių, o 1849 metais perdavė Lucko sufraganui Fialkovskii drauge su paveikslo istorija. Senųjų Trakų Dievo Motinos paveikslą 1859 metais Fialkovskis padovanojo Vilniaus kapitulai su sąlyga, kad jis bus pakabintas "Vytauto koplyčioje". Kadangi tokios koplyčios katedroje nebuvo, tai paveikslas buvo pakabintas virš Vytauto Didžiojo paminklinės lentos. Čia šis paveikslas yra iki šiol.

Vytauto Didžiojo kelias

Šiandien į Senuosius Trakus palydės 1998-2000 metais Trakų istorinio nacionalinio parko įgrentas Vytauto Didžiojo kelias. Pastatyti šv. Jurgio, šv. Kazimiero, Pietos, Pabėgimo į Egiptą, Kęstučio ir Birutės, švč. Mergelės Marijos su kūdikiu, šv. Kotrynos, šv. Benedikto ir Vytauto Didžiojo koplytstulpiai. Kiekvienam yra atviri simbolinio kunigaikščių kelio į Senuosius Trakus tekstai ir potekstės. Kelionės tikslą į Senuosius Trakus apvainikuos išlikęs valakinis kaimas, jo gale didingas Pilies kalnas su benediktinų vienuolyno pastatais ir sodu bei neogotikine bažnytele.